

Et letentur omnes qui sperant in te. Unus illi quibus gustant suavis est dominus. In eternum exultabit et habitabis in eis. Ipsa ergo erit eterna exultatio: cum templum dei fuerit iusti. Et erit gaudium ipsorum: ipse incolatus eorum. **E**t gloriantur in te omnes qui diligunt nomen tuum. Tanquam cum adest eis ad fruendum quod diligunt. Et bene in te tanquam possidentes hereditatem: de qua Titulus psalmi est: cum et ipsi sint eius hereditas: quod significat: inhabitabis in eis. A quo bono prohibentur: quos sine multitudinem impietatum eorum expellit deus. **Quonia tu benedices iusto.** Hec est benedictio: gloriari in deo: et inhabitari a deo. Ista sanctificatio procedit iustis. Sed ut iustificentur: procedit vocatio: que non est meritorium: sed gratie dei. Omnes enim peccaverunt et egent gloria dei. Quos enim vocavit: hos et iustificavit. Quos autem iustificavit: hos et glorificavit. Quia ergo vocatio non merito: sed benivolentie et misericordie dei est: subiecit dicens. **Domine: ut scuto bone voluntatis tue coronasti nos.** Bona enim voluntas dei procedit bonam voluntatem nostram: ut peccatores vocet in penitentiam: **Et ipsa sunt arma: quibus expugnat inimicum.** Contra quem dicit: Quis accusabit adversus electos dei: Et si deus pro nobis: quis contra nos? Qui unico filio suo non peperit: sed pro nobis omnibus tradidit illum. Si enim adhuc cum inimici essemus: christus pro nobis mortuus est: multo magis reconciliati: salvi erimus ab ira pro ipso. Hoc est invictissimum scutum: quo repellitur inimicus desperationem suggerens: multitudine tribulationum et temptationum. **Totus ergo textus psalmi est oratio ut exaudiat: ab eo quod scriptum est: Verba mea exaudi domine: usque ad Rex meus et deus meus.** Deinde intellectus eorum qui impediant ad videndum deum: id est ut se exaudiri esse cognoscat: ab eo quod scriptum est: **Quoniam ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam: usque ad Virum sanguinum et dolosum abominabitur dominus.** Tertio sperat se domum dei futuram: et nunc ei appropinquare in timore ante consumationem que expellit timorem: ab eo quod scriptum est: **Ego autem in multitudine misericordie tue: usque ad Adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.** Quarto proficiente se atque promouente inter illa ipsa quibus impediendi se sentit: orat ut adiuvetur intrinsicè ubi nemo hominum videt: ne auertat malis linguis: ab eo quod scriptum est: **Bene deduc me**

in tua iusticia propter inimicos meos: usque ad Linguis suis dolose agebat. Quinto prophetia est: que pena maneat impijs: quoniam iustus vix saluus erit. Et quod premium iusti adepturi sint: qui vocati venerunt: et donec producerent viriliter omnia sustinuerunt: ab eo quod scriptum est: **Judica illos deus: usque ad finem psalmi.**

Explicit Tractatus de ps. v. Incipit tractatus de ps. vi. In fine in hymnis de octavo: ps. David.

De octavo: hic videtur obscurum. Nam cetera in hoc titulo manifestiora sunt. Usus est enim nonnullis die iudicii significare: id est tempus adventus domini nostri quo veterus est ad iudicandum vivos et mortuos. Qui adventus computatis annis ab Adam post septem milia annorum futurus creditur. Et septem annorum milia tanquam septem dies transierant. Deinde illud tempus tanquam dies octavo adveniat. Sed quoniam dictum est a domino: **Non est vestrum scire tempora que pater posuit in sua potestate.** Et de die vero et hora illa nemo scit: neque angelus: neque virtus: neque filius: nisi solus pater. Et illud quod scriptum est: **Tanquam fure venire die domini: satis apte ostendit neminem sibi oportere arrogare scientiam illi temporis computatione aliqua annorum.** Si enim post septem milia annorum ille dies venturus est: omnis homo poterit annis computatis adventum eius addiscere. Ubi erit ergo: quod nec filius hoc novit: Quod utique ideo dictum est: quia pro filium homines hoc non discunt: non quod apud se ipse non novit: sed sine illa locutione: **Teptat vos dominus deus vester: ut sciat: id est scire faciat vos.** Et exurge domine: id est fac nos exurgere. Cum ergo ita dicat: **nescire filium hunc diem: non quod nesciat: sed quod nescire faciat eos quibus hoc non expedit scire: id est non eis hoc ostendat: quid sibi vult nescio quam presumptio: que annis computatis: certissimum sperat post septem annorum milia diem domini: Nos igitur quod scire nos dominus noluit: libenter nesciamus.** Et queramus quid velit sibi iste titulus: qui scribit de octavo. **Non potest quidem etiam nulla annorum temeraria supputatione: dies iudicii octavo intelligi: quod iam post finem huius seculi accepta eterna vita: tunc non erunt anime iustorum obnoxie temporibus.** Et quoniam omnia tempora septem dierum istorum repetitione voluntur: octavus forte ille dictus est: qui varietate istam non habebit. Est aliud quod hic non absurde accipi potest: cur octavum dicat iudicium: quod post duas generationes futurus est:

vnā q̄ ad corpus: alterā que ad animā p̄tinet. Ab Adā em̄ vsq̄ ad Moysen genus humanū vixit ex corpore: id est fm̄ carnē. Qui etiā exterior et vet̄ homo dicit̄: et cui vet̄ testamentū datū est. Et qūuis religio sis: tñ carnalibus ad huc opationib⁹ futura spūalia p̄signaret. Hoc toto tempe quo fm̄ corpus viuebat: regnauit mors: sicut Apostolus ait: etiā in eos qui nō peccauerūt. Regnauit aut̄ ex similitudine p̄uacationis Adē: sicut idē dicit̄: qm̄ vsq̄ ad Moysen accipiendū est: quosq̄ legis opera: id est carnaliter obseruata illa sacramēta: etiā eos obstrictos tenuerūt certi mysterij gr̄a: qui vni deo subditi erāt. Ab aduētu aut̄ domini ex quo ad circūcisionē cordis a carnis circūcisione transitū est: facta vocatio est: vt fm̄ aiām viueret: id est fm̄ interiorē hominē: Qui etiā nouus hō p̄ regenerationē dicit̄ morūq̄ spiritualiū in nouationē. Manifestū est aut̄ ad corpus quaternariū numerū pertinere: p̄pter notissima elemēta quattuor quib⁹ p̄stat: et quattuor qualitates: siccam: humidā: calidā: frigidā. Unde quattuor etiā tēporibus ad ministrat: verno: estate: autumnō: hyeme. Hec sunt notissima. Nam de quaternario numero corpis tractat etiā alibi subtili⁹: sed obscurius. Quod in hoc sermone vitandū est: quē etiā minus eruditus accomodatū esse volum⁹. Ad animū vero ternariū numerū pertinere pōt intelligi: ex eo q̄ tripliciter deum diligere iubemur: ex toto corde: ex tota anima: ex tota mente. Be quibus singulis nō in psalterio: sed in euāgelio disputandū est. Nūc ad testimoniū ternarij numeri ad animū p̄tinentis: satis puto esse qd̄ dictū est. Per actus igitur numeris corporis ad veterē hominē et ad vetus testamentū p̄tinentib⁹: pactis etiā numeris animi ad nouū hominē et ad nouū testamentū relatis: sicut septenario numero trāfacto: q̄ vnū quodq̄ t̄p̄aliter agitur: quaternario in corpus: ternario in aiām distributo: veniet octau⁹ iudicij dies. Qui meriti tribuēs qd̄ debet: iā nō ad opa t̄p̄alia: s̄ ad vitā eternā scōs trāfferet. Impios vero dānat in eternū. Quā dānationē metuēs: orat ecclia in h̄ psalmo dicens:

Alia lra.
† furore tuo.

Domine ne ira tua arguas me: Bicit etiā Aplius irā iudicij. Thesaurizas tibi in q̄t irā i die ire iusti iudicij dei. In q̄ se nō vult argui: q̄s i hac vita sanari desiderat. Hec in furore tuo

Alia lra.
† ira tua.

rore tuo corripas me. Corripas: miti⁹ videt̄. Ad emēdationē em̄ valet. Nā q̄ arguit: id est accusat: metuēdū est ne in fine habeat dānationē. Sed qm̄ furor plus videt̄ eē q̄ ira: pōt mouere cur illud qd̄ est miti⁹: id est correptio: cū eo positū ē qd̄ est duri⁹: id est cū furore. S̄ ego puto vnā rē duob⁹ verbis significataz. Nam in greco θυμῶσ. qd̄ est in primo versu: h̄ significat qd̄ οργη. qd̄ est in sc̄do versu. Sed cū latini vellēt etiā ipsa duo v̄ba ponere: q̄situm est qd̄ eēt vicinū ire: et positū est furor. Id̄ varie codices h̄nt. Nā in alijs pus iuenit ira: deinde furor. In alijs pus furor: deinde ira. In alijs p̄ furore indignatio ponit̄: aut bilis. S̄ q̄cquid illud ē: mor⁹ ē animi puocās ad penā inferendā. Qui tñ mor⁹: nō tanq̄ aie deo tribuēdus est: de q̄ dictū est: Tu aut̄ dñe virtutū cū trāquillitate iudicas. Qd̄ aut̄ trāquillū est: nō est p̄turbatū. Nō ergo cadit i deū iudicē p̄turbatio: s̄ qd̄ in eius ministr̄ sit: q̄ p̄ leges eius sit: ira ei⁹ dicitur. In q̄ ira nō solū argui se nō vult anima q̄ nūc orat: s̄ nec corrip̄: id est emēdari vel erudiri. Nā in greco παίδευσθῆσ. positum est: id est erudias. Arguntur em̄ in die iudicij oēs q̄ nō habēt fundamentū qd̄ est christus. Emēdant aut̄: id ē purgant: q̄ huic fundamēto supēdificāt lignū: fenū: stipulā. Betrimētū em̄ patientur: s̄ salui erunt tanq̄ p̄ ignē. Quid ḡ iste orat: q̄ nō vult in ira dñi vel argui vel emēdari: Quid nisi vt sanet̄? Tbi em̄ sanitas est: nec mors metuenda est: nec vrētis aut secātis medici manus. Sequit̄ itaq̄ et dicit̄:

Miserere mei domine qm̄ infirmus sum: sana me dñe quoniā turbata sunt ossa mea. Id est firmanētuz anime mee vel fortitudo. Hec em̄ ossa significāt. Bicit ergo anima: fortitudinē suā esse turbatā: cū ossa nominat. Neq̄ enim credendū est: qd̄ habeat ossa que videm⁹ in corpore. Quapropter ad expositionē pertinet qd̄ subiicit̄. Et anima mea turbata est valde: Ne qd̄ ossa appellauit: corpus intelligerent̄. Et tu domine vsq̄ quo. Quis nō intelligat significari animā luctantē cū moribus suis: diu autē dilatā a medico: vt ei psuaderetur in que mala se peccādo p̄cipitauerit: Quod em̄ facile sanat̄: nō multū cauetur. Ex difficultate aut̄ sanationis: erit diligentior custodia recepte sanitat̄. Nō ergo tanq̄ crudelis de⁹ estimādus est: cui dicitur: Et tu

domine vsq̄. Sed tanq̄ bonus psuasoz
 anime: quid mali sibi ipsi peperit. Non dū
 em̄ tā p̄fecte orat hec anima vt ei dici pos-
 sit: **Adhuc loquēte te dicam: Ecce assum.**
 Simul vt etiā illud agnoscat quāta pena
 impijs p̄paretur qui se nolūt cōuertere ad
 deū: si tantā difficultatē cōuertentes pati-
 unt̄. Sicut alio loco scriptuz est: **Si iustus**
vir saluus erit: peccator et impius vbi pa-
rebūt: Conuertere dñe et erue ani-
mā meā: Conuertēs se: orat vt ad eā cō-
uertatur et deus: Sicut dictū est: Conuer-
tumini ad me: et p̄uertar ad vos: dicit dñs:
An ex illa locutiōe intelligendū est: cōuer-
tere dñe: id est fac me p̄uerti: cū in ipsa sua
p̄uersione difficultatē laboremq̄ sentiret.
Nā p̄fecta nostra cōuersio paratū inuenit
deū: sicut p̄ph̄a dicit: Tanq̄ diluculū pa-
ratū inueniem⁹ eū. Quā vt euz amittem⁹:
nō eius absentia q̄ vbiq̄ adest: sed n̄ra sec-
auerisio. In hoc mūdo erat inq̄: et mūdus
p̄ eū factus est: et mūdus eū nō cognouit.
Si ergo in hoc mūdo erat: et mūdus eū nō
cognouit: n̄ra imundicia nō fert ei⁹ aspec-
tū. Bū em̄ nos p̄uertimur: id est mutatio-
ne veteris vite resculpm⁹ spirituz nostrū:
durū sentimus et laboriosū ad serenitatē et
trāquillitatē diuine lucis a terrenaz cupi-
ditatū caligine retorq̄ri. Et in tali difficul-
tate dicimus: cōuertere dñe: id est adiuua
nos vt p̄ficiat in nobis p̄uersio q̄ te para-
tū inuenit: et fruendū te p̄bentē dilectorib⁹
tuis. Et id postq̄ dixit: Conuertere dñe: ad-
didit: et erue animā meā: tanq̄ inherentes
p̄plexitatibus hui⁹ seculi: et spinas quas dā
dilacerantiū desideriorū in ipsa cōuersiōe
patiētē. Saluū me fac: inquit: p̄pter
miseriordiā tuā. Intelligit nō suozuz
meritorū esse q̄ sanas: q̄nquidē peccati et
datū p̄ceptū p̄tereunt: iusta dānatio debe-
bat. Sana me q̄ inquit: nō p̄pter meritum
meū: s̄ p̄pter misericordiam tuā. Quā nō
est in morte qui memor sit tui: In-
telligit quoq̄ nūc eē t̄ps p̄uersiōis. Quia
cū ista vita trāsierit: n̄ restat nisi retributio
meritorū. In inferno q̄s cōfitebit t̄-
bi: Confessus ē in inferno ille diues: de q̄
quo dñs dicit: Qui Lazarū vidit in reque:
se aut̄ in tormētis dolebat. Et q̄ adeo cō-
fessus: vt etiam moneri suos vellet: vt se a
pc̄tis cohiberēt: p̄p̄ penas q̄ ap̄d inferos
eē nō credūt. Quis q̄ frustra p̄fessus est:
tñ sibi merito illa accidisse tormēta: q̄n etiā
suos ne in hec inciderēt: doceri cupiebat.

Alia lra. t̄ripe.

Quid ergo est: in inferno q̄s p̄fitebitur t̄-
 bi: An infernū vult intelligi: quo post iudi-
 cū p̄cipitabūtur impij: vbi iā p̄pter p̄fun-
 diores tenebras nullā dei lucē videbunt:
 cui aliqd̄ p̄fiteant: Nā iste adhuc eleuat̄
 oculis q̄uis imani p̄fundo interposito: po-
 tuit tñ videre Lazarū in reque p̄stitutū. Et
 cū cōpatiōe: ad p̄fessionē coactus ē me-
 ritorū suozū. P̄d̄t etiā illud itelligi: vt mor-
 tē vocet pct̄m: qd̄ p̄tēpta diuina lege com-
 mittit: vt aculeū mortis: mortē appellem⁹:
 qd̄ mortē cōparet. Acule⁹ em̄ mortis: pec-
 catū. In q̄ morte: h̄ eē imemorē dei: legē
 ei⁹ et p̄cepta p̄tenere. Et infernū dixerit: ce-
 citatē animi: q̄ peccantē: id ē moriētē exci-
 pit et inuoluit. Sicut nō p̄baueit inq̄ h̄re
 deū in noticia: dedit illos de⁹ in reprobuz
 sensū. Ab ista morte et ab isto inferno tutā
 se p̄beri aīa dep̄cat: dū molit̄ p̄fessionē ad
 deū: et sētū difficultates. Quapropt̄ p̄terit
 dicēs: **Laboravi in genuitu meo.**
Et tāq̄ paz p̄fuerit: addidit et dic̄: Laua-
bo p̄ singulas noctes lectū meū: Le-
ctus est h̄ loco appellat⁹: vbi req̄scat ani-
mus eger et infirm⁹: id est in voluptate cor-
pori et oi delectatiōe seculari. Quā delecta-
tionē lachrymis lauat: q̄ sese ab illa conat̄
extrahere. Videt em̄ iā se dānare carnales
cōcupiscētias: et tñ delectatiōe tenet̄ in fir-
mitas: et in ea libēter iacet: vñ resurgere ni-
si sanatus anim⁹ nō p̄t. Quā aut̄ ait: p̄ sin-
gulas noctes: h̄ fortasse accipi voluit: qd̄
ille q̄ spū p̄mptus sentit aliquā lucē d̄itatē:
et tñ in delectationē hui⁹ seculi p̄ carnis in-
firmitatē aliq̄n req̄scit: tanq̄ dies et noc-
tes alterno affectu cogit̄ pati. Et cū dicit:
mēte seruo legi dei: tāq̄ diē sentiat. Rur-
sus cū dicit: carne aut̄ legi pct̄i: inclinet̄ in
noctē: donec oīs nox trāsseat: et veniat vn⁹
dies: de q̄ dicit̄: Adhuc astabo tibi: et vide-
bo. Tūc em̄ astabit. Nūc aut̄ iacet: q̄n in
lecto ē. Quē lauabit p̄ singulas noctes: vt
tātis lachrymis ipetret efficacissimā de dei
miseria medicinā. In lachrymis stra-
tū meū rigabo. Repetitio ē. Cū em̄ di-
cit: in lachrymis: on̄dit quēadmodū sup̄
lauabo: dixerit. Hoc aut̄ accipim⁹ stratū:
qd̄ superius lectū. Quē rigabo: amplius
sit aliquid: q̄ lauabo. Quā p̄t aliqd̄ in su-
perficie lauari: Rigatio vero ad interiora p̄-
tinet: qd̄ significat̄ fletū vsq̄ ad cordis inti-
ma. T̄pm em̄ varietas qd̄ p̄terituz posuit:
cū diceret: laboravi in genuitu meo: et futu-
rum: cū diceret: lauabo p̄ singulas noctes

Alia lra.
† a furore.

lectū meuz: rursus futurum: in lachrymis
stratū meū rigabo: illud ostēdit: qđ sibi di-
cere debeat: cū quisq; in gemitu frustra la-
borauerit. Tanq; diceret: Nō pfuit cū h̄
feci. q̄ illud faciā. **Turbat⁹ ē ab ira**
oculus me⁹: Strū sua an dei: in q̄ petit
ne argueret aut corripere. Sed si illa diez
iudicij significat: quō nūc pōt itelligi: An
inchoatio eius est: qđ hic hoies dolores ⁊
tormentā patiunt: ⁊ maxie dānū intelligen-
tie vitatis: sicut iā cōmemorauit qđ dictuz
est: **Bedit illos de⁹** in reprobū sensū: **Itaz**
ea est cecitas mentis. In eā q̄ quis dat⁹ fu-
erit: ab interiore dei luce secludit. Sed nō
dū penitus: cū in hac vita ē. Sūt enī tene-
bre exteriores q̄ magis ad diē iudicij p̄tine-
re intelligunt: **Et penit⁹** extra deū sit: q̄sqs
dū tps est: corrigi noluerit. **Penit⁹** enī eē
extra deū quid est: nisi esse in sūma cecita-
te. Siquidē de⁹ habitat lucē inaccessibilē:
quo ingrediunt quib⁹ dicit: **Intra** ingau-
diuz dñi tui. **Huius** igit ire inchoatio est:
quā in hac vita patit quisq; pctōz. **Timēs**
itaq; iudicij diē: laborat ⁊ plāgit: ne ad il-
lud pducatur: cui⁹ initū tam p̄nitiosum nūc
experit. **Et ideo** nō dixit: **extinct⁹** est: s̄ **tur-**
bat⁹ ē ab ira oculus me⁹. Si aut sua ira di-
cit oculū suū eē turbatū: neq; h̄ mir⁹ ē. **Nā**
hinc forsitan dictū est: **Nō** occidat sol sup
iracundiā vestrā: qđ interiorē solē: id ē sa-
pientiā dei: tanq; occasū in se pati arbitra-
tur mens: q̄ sua pturbatione illū videre nō
sinit. **Inueter** aut in oibus inimicis
meis. **De** ira tñ dixerat: si tñ d̄ sua ira di-
xerat. **Cōsideratis** aut reliq; vitijs: inue-
nit se oibus esse vallatū. **Que** vitia qm̄ ve-
teris vite sunt ⁊ veteris hois: q̄ eruendi su-
mus: vt induamur nouo: recte dictū est in-
ueteraui. In oibus aut inimicis meis: vel
inf̄ ipa vitia dicit: vel inter hoies q̄ nolunt
ad deū p̄uerti. **Nā** ⁊ hi etiā si nesciūt: etiā si
parcūt: etiā si iisdē p̄uuijs ⁊ domib⁹ ⁊ ciui-
tātib⁹ nulla lite interposita: ⁊ crebris collo-
quijs q̄si cōcorditer vtunt: nihilomin⁹ tñ
intētiōe p̄traria: inimici sunt eis q̄ se ad de-
um p̄uertūt. **Nā** cū alij amant ⁊ appetunt
istū mundū: alij se optāt ab isto mūdo lite-
rari: quis nō videat illos inimicos eē iste
Nā si p̄nt: eos secū ad penas trahunt. **Et**
magis donū est: inf̄ eoz verba versari q̄
tidie: ⁊ nō excedere de itinere p̄ceptoz dei.
Sepe enī mens nitens p̄gere in deū: **ocul-**
sa in ipso itinere trepidat. **Et** plerūq; p̄pte-
rea nō implet bonū p̄positum: ne offendat

Alia lra.
† inf̄ oēs ini-
micos meos.

eos cum quib⁹ viuit: alia bona peritura ⁊
trāseuntia diligētes atq; sectātes. **Abhis**
sepat⁹ est ois sanus: nō locis: sed animo.
Nā locis corpora cōtinent. **Animo** aut lo-
cus est affectio sua. **Quapropter** post labo-
rē ⁊ gemitū ⁊ imbres creberrimos lachry-
marū: qz inane nō pōt esse qđ tā vehemen-
ter rogatur: qz fons est oim misericordiū: ve-
rissimeq; dictū est: **Prope** est dñs obrutis
corde: post tātas difficultates exaudiat se-
aia pia significās. **Quā** licz etiā eccliaz in-
telligere: vide qđ adiūgit. **Discedite**
a me omnes q̄ opamini iūq̄itate:
qm̄ exaudiuit domin⁹ vocē fletus
mei. **Et** in p̄phetia dictū est: qm̄ disces-
suri sunt: id est sepabunt a iustis impij: cuz
iudicij dies venerit. **Et** nūc: **Quia** etiā si
pariter atq; iisdē cōuenticulis cōtinentur:
tñ in area nuda iaz grana sepata sunt a pa-
leis: q̄uis inter paleas lateat. **Simul** itaq;
versari possunt: sed simul vento auferri nō
possunt. **Qm̄** exaudiuit dñs vocēz fletus
mei. **Exaudiuit dominus** deprecā-
tiōne meā: dñs orationē meā susce-
pit. **Crebra** eiusdē sententie repetitio: nō
quasi narrātis necessitate: sed affectū exul-
tantis ostendit. **Sic** enī loqui gaudētes so-
lent: vt nō eis sufficiat semel enunciare qđ
gaudent. **Iste** fructus est illi⁹ gemitus: in
quo laborat: ⁊ illarū lachrymarū: quibus
lauatur lectus: ⁊ stratus rigat. **Quoniam** q̄
seminat in lachrymis: in gaudio metet. **Et**
beati lugentes: qm̄ ipi p̄solabunt. **Erubescant**
⁊ cōturbentur omnes ini-
mici mei: **Discedite** a me oēs: dixit supi-
us: qđ etiā in hac vita sicut expositū est: si-
eri pōt. **Qđ** aut dicit: **erubescāt ⁊ turben-**
tur: nō video quēadmodū euenire possit:
nisi illo die cū manifesta fuerint iustoz p̄e-
mia ⁊ supplicia pctōz. **Nā** nunc vsq; adeo
nō erubescūt impij vt nobis insultare non
desināt. **Et** plerūq; tñ valēt irrisiōib⁹ su-
is: vt infirmos hoies d̄ christi nomine eru-
bescere faciāt. **Unde** dictū est: **Quisquis**
me erubuerit corā hoibus: **erubescā** eū co-
ram patre meo. **Nā** vero quisq; sublimia
illa p̄cepta implere voluerit vt dispergat:
det pauperib⁹: quo iusticia ei⁹ maneat in-
ternū: omnibusq; suis rebus terrenis ven-
ditis ⁊ indigentibus erogatis: **christuz** seq̄
voluerit dicens: **Nihil** intulimus in hunc
mundū: verū nec auferre quid possumus:
victū ⁊ tegumentū hātes: **his** p̄tenti sim⁹:
incidet in istoz sacrilegaz dicacitate: ⁊ ab

Alia lra habet
vehementi.

eis qui sanari nolunt: vocat insanus: Et sepe ne hoc vocet a desperatis hoibus: trepidat facere et differt: quod oim fidelissim⁹ et potentissimus medicus imperavit. Non ergo nūc isti possunt erubescere: quib⁹ ne nos erubescam⁹ optandū est: et a pposito itinere vel reuocemur vel impediamur vt retardemur. Sed veniet tēpus vt illi erubescant: dicētes vt scriptū est: Ibi sunt q̄s aliquādo habuim⁹ in derisum et in similitudinē impropertij. Nos insensati: vitā illoꝝ estimabamus insaniaz: et finem illoꝝ sine honore. Quomodo cōputati sunt inter filios dei: et inter sanctos fors illoꝝ est. Ergo errauimus a via veritatis: et iusticie lumen nō luxit nobis: et sol non ortus est nobis. Repleti sumus iniquitatis via et p̄ditionis: et ambulauimus solitudines difficiles: viam eim domini ignorauimus: Quid nobis pfuit superbia: aut quid diuitiarū iactatio cōtulit nobis: Trāsierunt omnia illa tāq̄ vmbra. Qd̄ aut̄ ait: **Cōuertantur et cōfundantur:** Quis nō iudicet eē iustissimā penā: vt p̄uersionē ad cōfusionē habeant: qui ad salutē habere noluerunt. **Bende addidit: Valde velociter.** Cū enī iā desperari cepit iudicij dies: cū dixerint pax: tūc eis repentin⁹ veniet interit⁹. Quicūq̄ aut̄ venerit: celerrime venit qd̄ desperat esse ventur⁹: Et lōgitudinē vite hui⁹ nō facit sentiri: nisi sp̄s viuēdi. Nā nihil videtur esse celerius: q̄s quicqd̄ in ea iā p̄teritū est. Cū ḡ iudicij dies venerit: tūc sentient peccatores: q̄s nō sit longa oīs vita que transit. Nec oīno eis videri poterit tarde venisse: qd̄ nō desiderātib⁹: sed potius nō credētib⁹ venerit. Quis et illud h̄ accipi pōt: vt tāq̄ gementē et tā sepe diuq̄ flentē deus exaudiuit: intelligatur liberata a peccatis: etiā oēs p̄uersos motus carnalis affectionis domuisse: sicut dicit: **Bis cedite a me oēs qui opamini iniquitate: qm̄ exaudiuit dñs vocem fletus mei.** Qd̄ cū ei puenerit: nō mix est si iam ita p̄fecta est: vt oret p̄ inimicis suis. **Idē ḡ ad hoc pertinere qd̄ dixit: Erubescant et cōturbentur omnes inimici mei:** vt de peccatis agant penitentiā: qd̄ sine cōfusione et cōturbatione fieri nō pōt. Nihil itaq̄ impedit sic accipere et illud qd̄ sequit: **Conuertantur et erubescant:** Id est p̄uertant ad deū: et erubescant se in priorib⁹ tenebris peccatoꝝ aliquā gloriatos. Sicut **Apl⁹ dicit: Quā enī gloriā habuistis aliquādo in his in quib⁹ nūc**

erubescitis. Qd̄ aut̄ addidit valde velociter: aut ad optantis affectū: aut ad christi potentia referendū est: Qui gētes q̄ p̄ idolis suis p̄sequebant ecclesiā: ad euāgelij fidem tanta tempoz celeritate cōuertit.

Explicit Tractatus de ps. VI.

Incipit Tractatus de ps. VII.

Psalmus ipsi David que cātauit dño p̄ v̄bis Chusi filij gemini.

Historiā quidē vnde occasionē istaz propheta sumpsit: in regiorū secūdo libro cognoscere facile est. Ibi enī Chusi amicus regis David transitū fecit in partes Absalon filij ei⁹: qui aduersus patrem bellū gerebat: ad explorāda cōsilia et renūcianda que aduersus patrē ille moliebat: auctore Achitofel: Qui defecerat ab amicitia David: et filiū ei⁹ aduersus patrē p̄silijs quib⁹ posset: instruebat. Sed qm̄ non ipsa historia in hoc psalmo p̄siderāda est: de qua propheta mysterioꝝ velamē assūpsit: si transitū ad christū fecimus: auferatur velamē. Et p̄mo ipsoꝝ nominiū significatioē interrogemus: quid sibi velit. Non enī defuerūt interpretes: q̄ hec ip̄a nō carnaliter ad litterā: sed spiritualiter inuestigantes: edicerēt nobis qd̄ Chusi interpretat silentiū. Gemini aut̄ dexter: Achitofel fratris ruina. Quibus interpretationib⁹ rursus nobis traditor ille Judas occurrit: vt Absalon eius imaginē gestet: scdm̄ qd̄ patris pax interpretatur: quia pacatus erga illū extitit pater: q̄uis ipse dolis suis bellū haberet in corde: sicut in psalmo. iij. tractatū est: **Quēadmodū aut̄ inuenit in euāgelio filios dñi nostri Iesu christi dictos esse discipulos: sic in eodē euāgelio inuenitur etiā fratres esse appellatos.** Resurgēs enim domin⁹ ait: **Ecce et dic fratribus meis.** Et **Apostolus eū dicit primogenitū in multis fratribus.** Discipuli ergo ei⁹ ruina qui eū tradidit: recte intelligit fratris ruina. Qd̄ Achitofel interpretari diximus. Chusi aut̄ qd̄ interpretatur silentiū: recte accipit aduersus illos dolos dñm nostrū silentio dimicasse: id est altissimo secreto q̄ cecitas in israel ex parte facta est: cum dominū persequebātur: vt plenitudo gentiū s̄intraret: et sic omnis israel saluus fieret. Ad hoc pfundum secretū atq̄ silentiū cū venisset **Apostolus: exclamauit quasi quodā ipsius altitudinis horrore percussus.** Q̄ altitudo diuitiarū sapientie et scientie dei: q̄ inscrutabilia sunt iudicia eius: et inue-

Alia lra
erubescant.